

hvis Lovforslaget vedtages uforandret, er ganske klart, idet $\frac{1}{6}$ pCt. med Tillæg af Porto for at faae dem hjemsendte hertil vil andrage 3 til 4 Gange saa Meget, som det koster at faae dem deponerede i en udenlandst Bank. Allsaa tror jeg, at man vel kan sige, at der ikke er nogen Grund til at antage, at en Beskatning af $\frac{2}{3}$ pCt. vil hemme Omsætningen af deslige Pengeeffekter, ligesom jeg heller ikke tror, at der er nogen Grund til at antage med Flertallet, at man ved at nedsætte Beskatningen til $\frac{1}{6}$ pCt. kan gjøre sig Haab om at formindste Fristelsen til Besvigelse. Jeg tror nemlig, at den, som overhovedet vil befatte sig med at besvige Statskassen, han vil gjøre det ligesaa godt, naar det kun er $\frac{1}{6}$ pCt., han besviger den for, som naar det er $\frac{4}{6}$ pCt. Har den Bedkommende først tilstrækkelig Mangel paa Retsfølelse til overhovedet at ville indlade sig paa den Slags Handlinger, saa gjør han det, om han saa kun kan tjene 1 Mark derved. Jeg tror derfor, at det Hensyn ikke har det Mindste at betyde, og at man ikke af den Grund skal nedsætte Afgiften til $\frac{1}{6}$. For Statskassen kommer det kun væsentlig an paa at faae Midler til at forhindre Bedragerier, men jeg kan nu heller ikke skjønne rettere end, at der i Lovforslagets Bestemmelser, som de foreligge, er givet al den Garanti i saa Henseende, som kan gives, naar ikke Omsætningen skal besværes. Derfor er det, at min ærede Kollega og jeg, der danne Mindretallet i Udvalget, tro at burde anbefale det foreliggende Lovforslag, der er i god Overensstemmelse med Stempelovens Hovedprincip. Jeg siger med særligt Eftertryk: overensstemmende med Stempelovens Hovedprincip; thi dette er ikke — som den ærede Ordfører mente — udtalt

i dens § 95, men i dens § 1, som siger, at alle Dokumenter, som lyde paa Penge eller Penges Værd, ere stempelpflichtige. § 95 indeholder kun en Undtagelse derfra (Ordføreren: Det var § 89, jeg nævnte!) Jeg beder om Forladelse, at jeg huffede feil af Paragrafens Tal. Jeg skal derhos endnu kun bemærke, at min ærede Kollega og jeg tro, at simpel Billighed fordrer, at, naar alle indenlandske Værdipapirer, som ikke ved Lov særlig ere fri for Beskatning, skulle belægges med Stempelafgift, saa bør det samme Princip ogsaa omfatte udenlandske offentlige Pengeeffekter. Gjør det ikke det, saa se vi virkelig ikke rettere end, at der, som tidligere udtalt, sættes en Præmie paa at anbringe sine Kapitaler i udenlandske Pengeeffekter, og det tror jeg ikke, at Noget kan ønske. Paa Mindretallets Vegne skal jeg derfor paa det Bedste anbefale Lovforslaget med det Par Vædringer, som ere stillede dertil af hele Udvalget under Nr. 5 og 6.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Det principale Vædringsforslag af Udvalgets Flertal (Sticher, Melchior og B. Peterfen) under Nr. 1 til § 1:

Første Stykke affattes saaledes:

„Af alle udenlandske Præmieobligationer — det er Obligationer, med hvis Forrentning eller Indfrielse der er forbundet en Gevinstfordeling ved Lodtrækning eller paa lignende Maaade — skal der, for saa vidt de indkomme her i Landet den 1ste Mai 1872 eller senere, erlægges en Stempelafgift efter følgende Tart:

Naar det paalydende Beløb er ikke over 50 Rd. svares „Rd. 64 s.

— — — — — 100 — — 1 — 32 —

— — — — — 150 — — 2 — „ —

— — — — — 200 — — 2 — 64 —

— — — — — 300 — — 4 — „ —

naar det paalydende Beløb er over 300 — — 5 — „ —

Vedtages dette Vædringsforslag, følger deraf nedenstaaende Redaktionsændringer:

a) § 3 forandres i 1ste Linie: „uden-

landske Obligationer m. m.“ til: „Præmieobligationer“; (sfr. Vædringsforslag Nr. 3.)

b) § 6 tilføies i første Stykkes 1ste